עירין קדישין תליתאה — חנוכה

מה שאמר בחנוכה צדיקים הראשונים אמרו שבחנוכה יוכל כל אדם לפעול בעצמו שנה טובה ביותר מכל היו"ט כי בכל המועדים האתערותא הוא מתתא לעילה ובחנוכה מעילא לתתא וד"מ אדם הבא לפני המלך בבית מלכותו לבקש מאתו דבר אז מדקדק עליו המלך אם ראוי לכך אם אינו ראוי למלא משאלתו לטובה מה שאין כן בזמן שהמלך בדרך אזי גם שאינו ראוי באמת עכ"ז אין המלך מדקדק אחריו ממדת הרחמנות והנה חנוכה היא נר מצוה ויו"ט הוא תורה אור לזה בנר חנוכה שהוא נר מצוה יוכל להושע מאת המלך מלכו ש"ע מצד דמצוה ומצד הרחמנות גם שאינו ראוי משא"כ יו"ט נקרא תורה אור לכן מתנהג הש"י עם האדם עפ"י התורה. ב"ש אומרים פוחת והולך כנגד פרי החג ובה"א מוסיף והולך מעלין בקודש ולא מורידין פרי החג הם נגד ע' אומות א"א דקאי על הבע"ת וב"ש בכל מקום מחמירין ז"ש פוחת והולך פי' שצריך אדם לחשוב ולשקול היטב את חטאיו ולעשות תשובה כנגדן בעניים וסגופים הוא תשובת המשקל ותשובת הגדר וב"ה מקילין ואומרים מוסיף והולך שיהי' לו הרהור תשובה אמיתי ויוסף על עשיית הטוב זהו סמו"ט אז מסייעין אותו בזה שיוכל ללכת למעלה זהו שאמרו מעלין בקודש וכו' כי הבא לטהר מסייעין אותו ומגביהים אותו ולא מורידין פי' אין מניחים אותו ליפול ח"ו א"א בבוא ב"ת אל הצדי' הצדיק מסייעו ומגביהו למעלה. וזהו שאמרו חז"ל במקו' שהב"ת עומדין פי' כש"בת עומד על מצב אחד ואינו יכול בעצמו ללכת מעלה אין צדיקים גמורי' יכולים לעמוד ר"ל הצדיק גמור אינו מניחו לעמוד על מקום אח' רק מסייעו ומגביהו שיוכל ללכת מדרגא לדרגא והלכה כב"ה מה גם בזמן הזה שודאי אין גם אחד יכול לעשות תשובה בעצמו ודאי צריך לס"ד. השי"ת ישפיע לישראל שנה טובה ברוחניות ובגשמיות. הד' מלכים דוד המלך ע"ה בקש ארדוף אויבי ואשיגם וכו' אסא יהושפט ויחזקיהו בקשו מאת השי"ת שילחום להם גם יהודה המכב"י היתה ישועתו במה שאמר מי כמוך באלים ד' הכח זה נמצא גם היום. שמן היא חכמה כ"ח מ"ה שהכח הוא מאת השי"ת. הלכה הדלקה עושה מצוה ולא הנחה א"א פירושו הדלקה אם השי"ת יאיר לבבות ב"י ודאי הי' מצוה ולא הנחה פי' שלא ינוחם ח"ו אכי"ר.

מה שאמר עוד בחנוכה. השי"ת יעזור שתהי' שנה טובה ומבורכת שתהי' בקרב גאולה שלימה אך א"א שתהי' גאולה כללות אם לא תהי' מקודם גאולה פרטות פי' שכאו"א מישראל יגאל א"ע מהרע שבו כי מה שאוה"ע יש להם שליטה על ישראל היא בעוה"ר וידוע שאין אדם עובר עבירה אא"כ נכנס בו רוח שטות כי ראשית חכמה יראת ד' והיוונים טמאו כל השמנים ושמן הוא חכמה פי' שהסירו מהם החכמה והדעת ולזה הי' ביכלתם לשלוט על ישראל זשה"כ בכל עת יהי' בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר והבן א"א דהא בהא תליא כששמן בחי' חכמה על ראשך לא יחסר אז בכל עת יהיו בגדיך לבנים שלא תבא לידי חטא ועון. צריך להדליק עד שתכלה רגל מן השוק א"א כי עיקר הגלות הוא מפני הנצה"ק שירדו לתוך הקליפות בסוד רגלי' יורדות מות וצריכים להוציאם משם א"א שוק הוא רה"ר ונוקבא דתהו"ר זהו שצריך להדליק. ולהאיר עד שתכלה בחי' רגל מעומק הקליפות והיונים אמרו לישראל כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק ונחלה באלקי ישראל א"א כי בישראל העיקר הוא הדעת והוא המבדיל בינ' לבין האומות וכשהיוני' טמאו כל השמני' סברו כי הוסר מהם הדעת לגמרי לכן אמרו לה' כתבו לכם על קרן שהוא השור בלי דעת שאין לכם חלק ונחלה וכו' כי אם אין דעת הבדלה מנין אבל היונים טעו בזה כי מותר השמן שנשאר בפך הי' חתום בחותמו של כ"ג כי כל א' מישראל יש לו נקודה פנימית שבלב ומהנקודה יכול להיות התעוררות גדול מנותר קנקנים נעשה נס לשושנים היינו מנקודה הפנימית שבלב חזרו אל הדעת הש"י יעזור ויושיע שתהי' הדלקה עושה מצוה להאי לכאו"א שיוכל לעשות מצות ומע"ט ותהי' הגאולה שלימה כללית אחרי הגאולה פרטות אכי"ר

בשבת חנוכה פתח ואמר היום הוא שבת חנוכה וזאת חנוכה זאת רומזת ליראה כמש"כ בזאת יבא אהרן אל הקודש האדם צריך לחנך את עצמו שיבא ליראה וזהו אז אגמור בשיר מזמור חנוכת המזבח במה יהי' החינוך המזבח פי' שיהי' לבו נשבר בקרבו ע"ד זבחי אלקים רוח נשברה לב נשבר ונדכה כו' כשלבו נשבר בקרבו מפני שמחשב בלבו שפלות עצמו ורוממות הש"י אז יבא עי"ז ליר"ש ביום המשח אותו א"א שצריך האדם לירא את ד' ביו' המשך ר"ל כשהקב"ה משפיע

רב טוב כמו שמתר"א למשחה לרבו ובזה ניצל מכל הרהורים רעים כשרואה הש"י שלבו נשבר בקרבו גם כשיש לו רב טוב והצלחה. כתיב שמן משחת קודש רומז על חנוכה בחי' חכמה תתאה קודש הוא ש"ק בחי' חכמה עילאה וש"ק בימי חנוכה נעשה יחוד חכמה עלאה ותתאה יהי' זה לי לדורותיכם ופרש"י ז"ל יהי' זה בג' תריסר לוגין מכאן שכלו קיים לע"ל הגם שנמשחו בו כל כלי המשכן והמשכן וכל מלכי ב"ד כן יושפע עלינו כ"ט לע"ל לכל השנה. _

בר"ח טבת שאל כמה נמשכה מלכות החשמונאים עד מלכות הורדוס והשיבו לו אנשים יודעי החשבון ואח"כ הקשה על מה שמזכירים בעל הניסים מסרת גבורים ביד חלשים ניחא אבל מהו הרבותא דשעים ביד צדיקים או טמאים ביד טהורים וזדים ביד עוסקי תורתיך הלא כן ראוי ונכון ומהו הנס בזה פתח ואמר יתגדל ויתקדש שמי' רבא העיקר שאנו צריכים להתפלל שיתקדש שם שמים ולאקמא שכינתא מעפרא ובפרט כשהרשעים נופלים ביד הצדיקים בזה נתגדל ונתקדש שם שמים ולכן אנו מזכירים טמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים ובזה ולך עשית שם גדול וקדוש בעולמך כי נתגדל שמו הגדול בכל העולם כן יעזור לנו הש"ת חושה מהרה ישועה שלימה למען שמו הגדול (בכל העולם) ב"ב אכי"ר: אח"ז פתח ואמר ואח"כ באו בניך ונו' ופנו את היכליך א"א כי בכל אחד מישראל נמצא בחי' היכל הוא הלב וכן בחי' מקדש כמ"ש ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכ"ם ולא בתוכ"ו דוקא א"א שהקב"ה יעזור לישראל ויושיעם מכל צרותם מקודם ואח"כ ישובו לד' מתוך הרחבה והרוחה וכמו שהי' אז בימי החשמונאים שקודם הושיעם הש"י ואח"כ באו בניך וכו' ופינו את היכלך הוא הלב מכל מחשבות זרות וטהרו את מקדשיך להיות כ"א בבחי' אהל שכן באדם כ"כ יעזור ויושיענו ב"ב ונשיב באמת מתוך הרחבת הדעת אכי"ר עוד פתח ואמר השי"ת יאיר עינינו בזכות מצות נ"ח הנס הי' בשמן ושמן היא חכמה וחכמה היא בחי' משפיע וצריך כלי לקבל הוא הנר והפתילה וכמ"כ צריך הצדיק שהוא בחי' חכמה להשפיע לעצמו ולזולתו לכלל ישראל כל השפעות טובות בגוף ונר"ן והחכם עיניו בראשו והכסיל בחושך הולך להאיר לו מתוך חשיכה וזהו כיתרון האור מן החושך להאיר בתוך החושך ובפרט בחשכת הגלות המר הזה שנתמעטו הלבבות והדעת בגלות, הדלקה עושה מצוה הצדיק צריך להדליק ולהאיר ולהשפיע לכל או"א כ"ט והקב"ה צדיקו של עולם וצריך ודאי לקיים הדלקה עושה מצוה להאיר לעמו ישראל ולהצילם מכל צרה וצוקה להרים קרנם ולהשפיעם רב טוב וברכה והנה ב"ש וב"ה חולקים בש"א פוחת והולך וב"ה אומרים מוסיף והולך כי כשהקב"ה משפיע לישראל ואם ח"ו אינו הולך בדרך הישר ע"ז בש"א פוחת והולך וח"ו ההשפעה מתמעטת עד שישוב בתשו' שלימה ובה"א אדרבא מוסיף והולך להוסיף להם רב טוב לבית ישראל ומתוך הרחבה שישובו אליו ודאי והלכה כב"ה והצדיקים אומרים שבחנוכה הוא הנח"ט הש"י יחדש עלינו מעתה שנה טובה וישפיע לנו ולכ"י רב טוב ושפע וברכה והצלחה בגונר"ן אכי"ר:

ויחי יעקב בארץ מצרים וגו' ופרש"י ידוע וכבר אמרנו וענינו שיש ב' מיני עבודות השי"ת יש שעובד בתו"ת ויש צדיק שהוא למעלה מהמדות ועובד להש"י בכל דברים הגשמים באכילה ושתי' ושינה ושיחה וגם בעבודה יש כמה מדריגות יש שמעלה כל נה"ק שבכל דבר גשמי לשורשם והפסולת נשאר בחי' מת ויש צדיק אמיתי שעובד הש"י בכל הדברים הגשמים ואין לו שום שייכות והנאה מן הגשמיות זולתי עם הנצה"ק דמחי' אותו הדבר כמ"ש ואתה מחי' את כולם אבל עם הפסולת שהוא בחי' מת אין לו שום שייכות וצדיק כזה נקרא איש חי שהוא מעלה רק חיות כ"ד לשרשו זהו שאחז"ל יעקב אבינו לא מת היינו שכל ימיו לא מת שלא הי' לו שום שייכות משום בחי' מת שבכל דברים הגשמים רק עם הנצה"ק שבכל דבר להעלותו וזהשה"כ ויחי יעקב באמ"צ פי' שכל ימיו הי' בבחי' חי באמ"צ שהעלה מכ"ד ארציות בחי' מצרים רק החיות שבו ובמה יכול האדם לבא לבחי' זו שלא יכשל ח"ו להנות מן הפסולת שבכ"ד גשמי א"א ראשית חכמה שהצדיק שהוא למעלה מהמדות יראת ה' הצדיק שעובד את הבוב"ה בבחי' יראת השם שהוא יראה פנימית הוא יכול לעבוד את הש"י במדרגה הזאת אבל מי שעובד את ד' רק ביראת העונש זה צריך שתהי' עבודתו רק בתו"ת ואסור לו להכניס א"ע בדברים הגשמים להעלותם שלא יכשל ח"ו וזהו שפרש"י ז"ל למה פ' זו סתומה פי' העבודה הזאת בחי' ויחי יעקב להוציא החיות מכל דבר ולהעלותו הוא סתומה מכל שאר אנשים הש"י יעזור שעכ"פ יוכלו ב"י לעבוד הש"י בתו"ת ולהתרחק מכל רע אכי"ר.